

MIHÁLY MEGTESTESÜLÉSE AZ URANTIÁN

ÉN, MIHÁLYNAK az Urantián és a halandói húsvér testhez hasonló alakban eltöltött élete történetének újbóli kifejtése felügyeletére Gábiel által kijelölt Melkizedek igazgató, az e feladat elvégzésével megbízott kinyilatkoztatási bizottság vezetője, kaptam megbízást azon eseményekről szóló beszámoló elkészítésére, mely események megelőzték a Teremtő Fiú Urantiára való megérkezését, aki e világon kezdte meg a világegyetemi alászállásának utolsó szakaszát. Ugyanolyan életet élni, mint amilyet a maga teremtette értelmes lényeknek is elrendel, tehát hogy a teremtett lények különféle rendjeihez hasonló alakban adja át magát, mind részét képezi annak az árnak, melyet minden Teremtő Fiúnak meg kell fizetnie a dolgok és lények saját maga alkotta világegyeteme feletti teljes körű és legfelsőbb főhatalom elnyeréséhez.

² Ám azon eseményeket megelőzően, melyeket vázolni igyekszem, a nebadoni Mihály már hat alkalommal szállt alá a maga különféle teremtésű értelmes lényeknek hat különböző rendjéhez hasonló alakban. Ez után döntötte el, hogy a halandói húsvér testhez hasonló alakban az Urantiára száll alá, mely halandói húsvér test az ő értelmes, sajátakarátú teremtményeinek legalsóbb rendjét jelenti, és az anyagi teremtésrész ilyen emberi lényeként játssza el az utolsó felvonást a világegyetemi főhatóság megszerzésének színművében a világegyetemek mindensége isteni paradicsomi Urainak rendelkezései szerint.

³ Az egyes eddigi alászállások során Mihály nemcsak a maga teremtette lények egy-egy csoportjának véges tapasztalásaira tett szert, hanem olyan alapvető tapasztalatot is szerzett a paradicsomi együttműködés területén, mely önmagában és önmagától is hozzájárul ahhoz, hogy a maga teremtette világegyetem főhatalmát gyakorolhassa. Az egész elmúlt helyi világegyetemi idő bármely pillanatában Mihály igényt tarthatott volna a teremtő-fíúi személyes főhatalomra és ilyen Teremtő Fiúként e jogon irányíthatta volna a világegyetemét. Ha így történt volna, akkor Immanuel és a paradicsomi Fiú társak elhagyták volna a világegyetemet. Mihály azonban nem akart csak a maga kizárólagos jogán, Teremtő Fiúként uralkodni a Nebadonban. Arra vágyott, hogy tényleges tapasztaláson keresztül, a paradicsomi Háromsághoz fűződő, együttműködésen alapuló alárendeltségben emelkedjen fel arra a magas világegyetemi rendre, ahol képessé válik a világegyetemének irányítására és a világegyetemi ügyek igazgatására olyan tökéletes rálátással és olyan bölcs kivitelezéssel, mely egykor majd jellemezni fogja a Legfelsőbb Lény felséges uralmát is. Nem a Teremtő Fiúként való tökéle-

tes uralkodásra törekedett, hanem olyan legfelsőbb szintű igazgatásra, mint amely a Legfelsőbb Lény világegyetemi bölcsességét és isteni tapasztalását testesíti meg.

⁴ Mihálynak ezért kettős célja volt azzal, hogy a világegyetemi teremtményeinek különféle rendjeinél e hét alászállást végrehajtsa: Először is teljesítette a teremtmények megértéséhez szükséges tapasztalást, melyet minden Teremtő Fiútól megkövetelnek, mielőtt felveszi a teljes főhatalmat. Egy Teremtő Fiú bármikor uralkodhat a saját jogán a világegyetemben, azonban a paradicsomi Háromság legfelsőbb képviselőjeként csak azt követően uralkodhat, hogy átesett a hét világegyetem-teremtményi alászálláson. Másodsorú azon előjog megszerzésére törekedett, hogy a paradicsomi Háromság ama legmagasabb szintű hatáskörét képviselhesse, mely egy helyi világegyetem közvetlen és személyes igazgatásában egyáltalán lehetséges. Mihály az egyes világegyetemi alászállásai során szerzett tapasztalásokban ennek megfelelően sikeresen és elfogadható mértékben önként vetette alá magát a paradicsomi Háromság személyeiből álló különféle társulások különbözőképpen megnyilvánuló akaratának. Vagyis az első alászálláskor az Atya, a Fiú és a Szellem együttes akaratának volt alárendelve; a második alászállásban az Atya és a Fiú akaratának; a harmadik alászállásban az Atya és a Szellem akaratának; a negyedik alászállásban a Fiú és a Szellem akaratának; az ötödik alászállásban a Végtelen Szellem akaratának; a hatodik alászállásban az Örökkévaló Fiú akaratának; és a hetedik és egyben utolsó alászállás során, az Urantián, az Egyetemes Atya akaratának.

⁵ Mihály ezért a személyes főhatalmában egyesíti a világegyetemi Teremtők isteni akaratának hétszeres szakaszát a helyi világegyetemi teremtményeinek megértő tapasztalásával. Így az ő világegyetemi igazgatása immár a lehető legnagyobb hatalom és fennhatóság képét mutatja, jóllehet mentes mindenféle önkényes hatalombitorlástól. Az ő hatalma korlátlan, hisz a paradicsomi Istenséggekkel megtapasztalt társulásokból származik; a fennhatósága olyan mértékben megkérdőjelezhetetlen, amilyen mértékben azt a világegyetemi teremtményekhez hasonló alakban való tényleges tapasztalásán keresztül szerezte meg; az ő főhatalma legfelsőbb, hiszen egyszerre egyesíti a paradicsomi Istenség hétszeres nézőpontját az idő és tér teremtményi nézőpontjával.

⁶ ¶ Miután meghatározta az utolsó alászállásának időpontját és miután kiválasztotta a bolygót, ahol e rendkívüli eseménynek meg kellett történnie, Mihály megtartotta a szokásos alászállás előtti megbeszélést Gábiellel és aztán

megjelent idősebb testvére és a paradicsomi tanácsos, Immanuel előtt. Minden világegyetemi igazgatási hatalmat, melyet addig még nem adott át Gábrrielnek, Mihály most Immanuelre ruházott. És Immanuel, mielőtt Mihály elindult volna az urantiai megtestesülésre, elfogadva a világegyetemi megbízást arra az időre, amíg Mihály az urantiai alászálláson van, ellátta őt alászállási tanácsokkal, melyek rendeltetése az volt, hogy a megtestesülés során útmutatóul szolgáljanak Mihály számára, amikor majd az Urantián úgy nő fel, mint a teremtésrész egy halandója.

⁷ ¶ E vonatkozásban szem előtt kell tartanotok, hogy Mihály a paradicsomi Atya akaratának megfelelően döntött emellett, hogy teljesíti a halandói húsvér testbeli ezen alászállást. A Teremtő Fiúnak senkitől nem volt szüksége utasításokra ahhoz, hogy e megtestesülést a világegyetemi főhatalom megszerzésének egyedüli célja érdekében véghez vigye, azonban belefogott egy olyan, a Legfelsőbbel kapcsolatos kinyilatkoztatási programba, melynek részét képezte a paradicsomi Istenségek különféle akaratával való együttműködés. Így az ő főhatalma, amint azt véglegesen és személyesen megszerzi, ténylegesen is teljes körűen magába foglalja az Istenség hétszeres akaratát, amint az a Legfelsőbbben kiteljesedik. Ezért Mihályt előzőleg hat alkalommal készítették fel a különböző paradicsomi Istenségeknek és azok különféle társulásainak a személyes képviselői; és ez alkalommal az Egyetemes Atya nevében eljáró Nappalok Szövetsége, a paradicsomi Háromságnak a Nebadon helyi világegyetembeli nagykövete tette meg ezt.

⁸ ¶ Közvetlen előnyei voltak annak és komoly mértékű ellentételezéssel is járt az, hogy e fenséges Teremtő Fiú még egyszer hajlandó volt önként alávetni magát a paradicsomi Istenségek akaratának, ezúttal az Egyetemes Atyának. Azzal, hogy az együttműködéssel járó alárendeltség végrehajtása mellett döntött, e megtestesülésben Mihály nem csak a halandó ember természetét tapasztalja meg, hanem a mindenképp paradicsomi Atyjának akaratát is. Továbbá e különleges alászálláshoz abban a teljes megnyugvásában foghatott hozzá, hogy nem csak hogy Immanuel fogja gyakorolni a paradicsomi Atya teljes hatáskörét az ő világegyeteme igazgatásában az urantiai alászállás miatti távolléte során, hanem annak megnyugtató tudatában is, hogy a felsőbb-világegyetemi Nappalok Elődei a teljes alászállási időszakra elrendelték az ő területének biztosítását.

⁹ ¶ És az ekkor elkövetkezett nagy jelentőségű alkalommal adta meg Immanuel a hetedik alászállási megbízást. És az Immanueltől származó, a világegyetem alászállásra készülő urának, a később az Urantián a názareti Jézussá (Krisztus Mihállyá) lett vezetőnek szóló irányító be-

szédből a következő kivonat közlésére kaptam engedélyt:

1. A HETEDIK ALÁSZÁLLÁSI MEGBÍZÁS

¹ „Teremtő testvérem, a te hetedik és egyben utolsó világegyetemi alászállásodnak leszek rövidesen a tanúja. Az előző hat megbízásodat igen hűen és tökéletesen teljesítetted, és nem is gondolhatok másra, mint hogy ebben, az utolsó főhatósági alászállásodban is ugyanúgy győzedelmeskedni fogsz. Az alászállásodnak helyet adó szférákon mindaddig úgy jelentél meg, mint a magad választása szerinti rendbe tartozó kifejtett lény. Most az Urantián, az általad kiválasztott szétzilált és összezavart bolygón nem teljesen kifejtett halandóként, hanem védtelen csecsemőként fogsz megjelenni. Ez, jó társam, új és soha nem tapasztalt élmény lesz számodra. Arra készülsz, hogy megfizess a teljes alászállási árat és megtapasztald a Teremtőnek a teremtményi hasonlatosságban való megtestesülésével járó teljes megvilágosodást.

² A korábbi alászállásaid alkalmával te mindig önként döntöttél emellett, hogy aláveted magad a három paradicsomi Istenség és az ő isteni társulásaik akaratának. A Legfelsőbb akaratát hét fokozatából az előző alászállásaid alkalmával már mindnek az alanya voltál, kivéve a paradicsomi Atya személyes akaratát. Most, hogy úgy döntöttél, hogy teljes mértékben aláveted magad az Atyád akaratának a hetedik alászállásod során, én, mint Atyánk személyes képviselője átveszem a világegyetemed feletti korlátlan felügyeletet a megtestesülésed időtartamára.

³ Azzal, hogy hozzáfogsz az urantiai alászálláshoz, önként lemondnál minden, a magad teremtette teremtmények bármelyike által nyújtható bolygón kívüli támogatásról és különleges segítségtől. Ahogy a nebadoni teremtett fiaid teljes mértékben függenek tőled abban, hogy biztonságosan egyengeted az ő világegyetemi létpályájukat, úgy most neked kell teljesen és fenntartások nélkül függened a paradicsomi Atyától abban, ahogy biztonságosan vezet téged végig az elkövetkező halandói létpályád ismeretlen nehézségein át. És amint befejezed majd ezen alászállási tapasztalást, már igazán ismerni fogod annak a hit-bizodalomnak a teljes jelentéstartalmát és komoly jelentőségét, melynek elsajátítását te magad is oly állhatatosan megköveteled minden teremtményedtől, mint a helyi világegyetemi Teremtőjünkkel és Atyjukkval való bensőséges kapcsolat részét.

⁴ Az urantiai alászállásod során végig csak egyetlen dologgal kell törődnöd, mégpedig a te és a paradicsomi Atyád közötti töretlen bensőséges kapcsolattal; és e kapcsolat tökéletes voltán múlik az, hogy az alászállásod világa, sőt a magad teremtette egész világegyetem, az Atyának és az Atyámnak, a mindenképp Egyetemes Atyjának egy

új és jobban megérthető kinyilatkoztatását figyelheti meg. Ezért neked csakis az Urantián való személyes életeddel kell törődnöd. Én teljes és eredményes felelősséget vállalok a világegyetemed biztonságos és folyamatos igazgatásáért attól a pillanattól fogva, hogy önként lemondasz a fennhatóságról addig, amíg a Világegyetem Fejedelmeként vissza nem térsz hozzánk, mint aki megerősítést kapott a Paradicsomról, és tőlem nem azt a helyettesi hatáskört kapod majd vissza, amit most átadsz, hanem a világegyetemed feletti legfelsőbb hatalmat és hatáskört.

⁵ És hogy bizonyosan tudd, hogy rendelkezem minden hatalommal ahhoz, hogy véghezvigyem mindazt, amit most neked ígérek (tudva jól, hogy én vagyok a teljes paradicsomi bizonyosság a szavam hű megtartását illetően), kijelentem neked, hogy éppen most közölték velem az uverszai Nappalok Elődeinek rendelkezését, mely meg fogja akadályozni mindenféle szellemi veszélyhelyzet kialakulását a Nebadonban az önkéntes alászállásod folyamán. Attól a pillanattól kezdve, hogy az öntudatodat feladod a halandói megtestesülés kezdetén, addig, amíg vissza nem térsz hozzánk úgy, mint e te magad által teremtetett és szervezett világegyetem legfelsőbb és korlátlan fejedelme, semmilyen fontosabb dolog sem történhet az egész Nebadonban. A megtestesülésed ezen átmeneti időszakában én hajtom végre a Nappalok Elődeinek parancsait, melyek feltétel nélkül elrendelik bármely olyan lénynek azon nyomban való és közvetlen megsemmisítését, aki lázadásban bűnös vagy aki önteltségében felkelést szít a Nebadon világegyetemben azalatt, amíg te ezen alászállás miatt távol vagy. Testvérem, ama paradicsomi hatalom tükrében, mely a jelenlétemben testesül meg és amelyet az Uversza ítélkezési felhatalmazása is megerősít, a világegyetemed és annak minden hű teremtménye biztonságban lesz az alászállásod alatt. A küldetésedet úgy teljesítheted, hogy közben csak egyetlen gondolat foglalkoztathat — a mi Atyánk teljesebb kinyilatkoztatása a világegyetemed értelmes lényei számára.

⁶ Miként minden egyes korábbi alászállásod alkalmával, most is emlékeztetek, hogy a világegyetemi hatáskörödet testvéri megbízottként veszem át. A te nevedben fogok minden hatalmat gyakorolni és kormányozni. Úgy működök majd, mint ahogy a paradicsomi Atyánk működne és a te azon kifejezett kérésednek megfelelően teszem ezt, hogy így helyetted cselekedjek. És mivel ez a helyzet, ezért mindezen átruházott hatáskör újból visszakérül majd hozzád bármikor, amikor csak úgy látod, hogy ideje visszavenned. Az alászállásod végig teljes mértékben önkéntes. A teremtszrészben halandói megtestesültként nélkülözöd majd a mennyei képességeket, azonban minden feladott hatalmad bármikor újra visszatérhet hozzád,

amikor úgy döntesz, hogy visszalépsz a világegyetemi hatáskörödbe. Ha úgy döntenél, hogy visszahelyezed magad a hatalomba és hatáskörbe, emlékezz, hogy azt csakis teljesen *személyes* okokból tedd, hiszen élő és legfőbb zálogként az én jelenlétem és ígéretem szavatolja a világegyetemed biztonságos igazgatását az Atyád akaratának megfelelően. Olyan lázadás, mint amilyen eddig már háromszor is történt a Nebadonban, nem alakulhat ki azalatt, amíg ezen alászállás miatt a Szalvingtonról távol vagy. Az urantiai alászállás időtartamára a Nappalok Elődei elrendelték, hogy bármely nebadonbeli lázadás hordozza magában a saját elpusztításának csíráját.

⁷ Mindaddig, amíg e végső és rendkívüli alászállás miatt távol vagy, én adok biztosítékot (Gábrriel együttműködésével) a világegyetemed hű igazgatására; és amint megbízlak az isteni kinyilatkoztatás e feladatának teljesítésével és a tökéletessé tett emberi megértés ezen élménye megszerzésével, az Atyám és az Atyád kedvéért cselekszem és a következő intelmeket adom, melyek vezéreljenek téged a földi életed megélése során, amint fokozatosan tudatosul majd benned a húsvér testbeli, folytatódó otltéted isteni küldetése:”

2. AZ ALÁSZÁLLÁSSAL KAPCSOLATOS MEGKÖTÉSEK

¹ „1. A szonaringtoni eljárás szerint és az ottani szokásoknak megfelelően — a Paradicsom Örökkévaló Fia parancsai szerint — mindenről gondoskodtam ahhoz, hogy haladéktalanul megkezdhesd e halandói alászállást összhangban az általad kidolgozott tervekkel, melyeket Gábrriel rám bízott. Az Urantián a teremtszrész gyermekeként fogsz felnőni, befejezed az emberi felkészülésedet — végig a paradicsomi Atyád akaratának alávetve magad — úgy fogod az életedet élni az Urantián, ahogy azt elhatároztad, befejezed a bolygói otltétedet, és felkészülsz az Atyádhoz való felemelkedésre, hogy megkapd tőle a világegyetemed feletti legfelsőbb hatalmat.

² ¶ 2. Függetlenül a földi küldetésedtől és a világegyetemi kinyilatkoztatásodtól, de ezekhez hozzátartozóan, azt tanácsolom, hogy amikor már eléggé tudatosult benned az isteni azonosságod, fogj hozzá ahhoz a kiegészítő feladathoz, hogy a szó szoros értelmében is véget vetsz a Lucifer-féle lázadásnak a Satania csillagrendszerben, és hogy mindezt az *Ember Fiaként* tedd; így a teremtszrész halandó teremtményeként, melynek erőtlenségét megerősíti az, hogy az Atyád akaratának hittel aláveted magad, azt javasolom, hogy könnyörülettel érd el mindazt, amelynek hatalommal és erővel való elérését már több alkalommal is elutasítottad, amikor ezekkel rendelkeztl e bűnös és indokolatlan lázadás megjelenésének idején. Én

a halandói alászállásod illő megkoronázásának tartanám, ha úgy térnél vissza hozzánk, mint az Ember Fia, az Urantia Bolygóhercege, és úgy is, mint az Isten Fia, a világegyetemed legfelsőbb ura. Halandó emberként, a nebadoni értelmes élet legalsóbb rendű fajtájaként szembesülj és ítéld el Kaligasztia és Lucifer istenkáromló kéréseit és a felvett szerény állapotodban mindörökre vess véget a fény e bukott gyermekei által hangoztatott szégyenletes hamiságoknak. Miután eddig kitartóan visszautasítottad, hogy e lázadókat hitelüktől megfoszd a teremtői előjogaid gyakorlásán keresztül, most az lesz a helyénvaló dolog, hogy a magad teremtette legalsóbb rendű teremtményekhez való hasonlatosságban ragadd ki a hatalmat e bukott Fiak kezéből; és így a te egész helyi világegyetemed teljesen tisztán és mindörökre látni fogja a halandói húsvér testbeli szerepkörödben teljesített dolgaid igazságát, ama dolgokét, melyeknek önkényes hatalmi erővel való megtételétől az irgalom visszatartott téged. És miután az alászállásod révén megteremtetted a Legfelsőbb főhatalmának lehetőségét a Neadonban, azzal végeredményben lezárod az összes korábbi felkelés még kivizsgálatlan ügyeit is, függetlenül attól a hosszabb-rövidebb időbeli csúszástól, ami ezek ténylegessé válásáig még hátravan. E teted révén a világegyetemedben fennálló, még elrendezetlen viszályok a lényeket illetően megszűnnek. És miután később felruháztatsz a világegyetemed feletti legfelsőbb főhatalommal, hasonló változások a hatáskörödben már soha többé nem következnek be a nagyszerű személyes teremtés-összességed semelyik részében sem.

³ ¶ 3. Amint sikeresen véget vetettél az urantiai elszakadásnak, amit kétségkívül el is fogsz élni, azt javasolom, hogy fogadd el Gábrieltől az általa adományozott, az 'Urantia Bolygóhercege' címet, mint amit a világegyetemed ad neked a végső alászállási tapasztalásod örök elismeréseképpen; és hogy továbbra is tegyél meg minden olyasmit, amely összhangban van az alászállásod céljával, annak érdekében, hogy jóvá tedd a Kaligasztia-féle árulás és a későbbi ádámí vétek által az Urantiára hozott szomorúságot és zavart.

⁴ ¶ 4. A kérésednek megfelelően Gábiel és minden érintett együtt fog működni veled ama kifejezett óhajod végrehajtásában, hogy az urantiai alászállásod vége a teremtésrész megítéltetésének bejelentése is legyen, melyet egy korszak lezárása, az alvó halandói továbbélők feltámadása, valamint az adományozott Igazság Szelleme megítéltetési időszakának elrendelése fog kísérni.

⁵ ¶ 5. Ami az alászállásod bolygóját és a halandói ottléted korában azon és akkor élő embernemzedéket illeti, azt tanácsolom, hogy főként tanítói szerepben működj. Elsősorban az ember szellemi természetének felszabadí-

tására és bátorítására fordíts gondot. Aztán világosítsd meg a homályba borult emberi értelmet, gyógyítsd meg az emberek lelkét és szabadítsd meg az elméjüket az ősrégi félelmektől. És végül, halandói bölcsességed szerint, segédkezz a húsvér testben élő testvéreid fizikai jólétének és anyagi kényelmének biztosításában. Az eszményi vallásos életet éld az egész világegyetemed ösztönzése és épülése céljából.

⁶ ¶ 6. Az alászállásod bolygóján szellemileg szabadítsd fel a lázadás-elkülönítette embert. Az Urantián a továbbiakban is járulj hozzá a Legfelsőbb főhatalmához, kiterjesztve ezzel a fennhatóságot a te személyes teremtés-összességed tágabb területeire is. Ebben a húsvér testhez hasonló alakban való anyagi alászállásodban arra készülsz, hogy megtapasztald az idő-tér Teremtő végső megvilágosodását, azt a kettős élményt, hogy a paradicsomi Atyád akaratával munkálkods az emberi természetben. Az átmeneti életedben a véges teremtmény akarata és a végtelen Teremtő akarata egygyé lesz majd, pontosan úgy, ahogy ezek a Legfelsőbb Lény kifejlődő Istenségében is egyesülnek. Áraszd ki az alászállásod bolygójára az Igazság Szellemét és így azon az elszigetelt bolygón minden egészséges halandót azonnal és teljes mértékben tégy hozzáférhetővé a paradicsomi Atyánk elkülönített jelenlétének segédkezése, vagyis a teremtésrészek Gondolatigazítói számára.

⁷ ¶ 7. Mindennel kapcsolatban, amit az alászállásod bolygóján elvégzel, állandóan tartsd szem előtt, hogy a te egész világegyetemed tanítása és épülése érdekében éled azt az életet. A halandói megtestesülés ezen életét az Urantiának *adományozod*, de ezt az életet azért fogod *élni*, hogy szellemi ösztönzést adj minden emberi és emberfeletti értelemnek, mely valaha is élt, ma létezik vagy élhet minden olyan lakott világon, mely a te igazgatási területedhez tartozó hatalmas galaxis részét képezte, jelenleg a részét képezi vagy a részét fogja képezni. A halandói húsvér testhez hasonló alakbeli földi életedet ne úgy éld, mint *példát* az otlétedkori idők urantiai halandói számára, és ne is legyen az példa az emberi lények semelyik későbbi nemzedéke számára az Urantián, illetőleg semelyik más világon sem. Az urantiai, húsvér testbeli életed inkább az összes nebadonbeli világon élők számára jelentsen *ösztönzést* az eljövendő korszakok minden nemzedékében.

⁸ ¶ 8. A halandói megtestesülésben megéleendő és megtapasztalandó nagy küldetésed ama döntésedben foglaltatik, hogy olyan életet élj, melyben teljesen a paradicsomi Atyád akaratának őszinte megcselekedése hajt, hogy így *kinyilvánítsd Istent*, az Atyádat a húsvér testben és különösen a húsvér testbeli teremtmények számára. Egyúttal *tolmácsolod* is, új hangsúllyal, a mi Atyánkat az egész Neadon halandó-feletti lényei számára. A pa-

paradicsomi Atyáról szóló új kinyilatkoztatásra és magasabb szintű magyarázatra irányuló eme segédkezéssel egyenlő mértékben fogsz működni úgy is, hogy új kinyilatkoztatást tegyél az emberről az Isten számára. A húsvér testbeli rövid életed során úgy mutasd meg az Istent ismerő ember által a halandói létbeli rövid létpálya során megragadható érzékfeletti lehetőségeket, mint az egész Nebadonban addig még soha, és új formán és megvilágosítóan *mutasd be* az embert és az ember bolygói létével járó viszontagságokat az egész Nebadon minden emberfeletti értelmé számára, minden időkre. Arra készülsz, hogy az Urantiára mész a halandói húsvér testhez hasonló alakban, és ott a korod és a nemzedéked férfi tagjaként fogsz élni, úgy fogsz ott működni, hogy megmutasd az egész világegyetemednek a hatalmas teremtésösszességed ügyei legfelsőbb szintű intézésére irányuló tökéletesített eljárás eszményét: ama cél teljesülését, hogy az Isten keresi az embert és meg is találja őt, és azt a jelenséget, hogy az ember keresi az Istent és meg is találja őt; és mindezt kölcsönös meglepedésre teszed, a húsvér testbeli egyetlen rövid élet időtartama alatt.

⁹ ¶ 9. Arra intelk, hogy mindig tartsd szem előtt, hogy míg ténylegesen is a teremtésrész egy közönséges emberévé leszel, a lehetőséget tekintve a paradicsomi Atya egy Teremtő Fia maradsz. E megtestesülés során végig, noha az Ember Fiaként fogsz élni és cselekedni, a személyes isteniséged teremtői sajátosságai követni fognak a Szalvingtontól az Urantiáig. Mindig is meglesz az akaratérod, hogy véget vess a megtestesülésnek bármikor azt követően, hogy a Gondolatigazítód megérkezett hozzád. Az Igazító megérkezése és befogadása előtt én kezeskedem a személyiséged épségéért. De az Igazítód megérkezése után és azzal egyidejűleg, hogy fokozatosan felismered az alászállási küldetésed természetét és jelentőségét, tartózkodnod kell bármiféle emberfeletti akarat-szándék, teljesítmény vagy erő felmutatásától, mert gondolnod kell arra a tényre, hogy a te teremtői előjogaid továbbra is kötődnek a halandói személyiségedhez, mert ezen sajátosságok nem elválaszthatók a személyes jelenlétedtől. Ám a földi létpályádat a paradicsomi Atya akaratán kívül semmiféle emberfeletti következmény nem fogja kísérni, hacsak tudatos és szándékos cselekedet révén nem hozol teljes-személyiségi választást eredményező egyéni döntést.”

3. TOVÁBBI TANÁCSOK ÉS INTELMEK

¹ „És most, testvérem, búcsúzván tőled, ki az Urantiára való indulásra készülödsz és miután az alászállás során követendő általános magatartásra vonatkozóan tanácsokat adtam neked, engedd meg, hogy néhány olyan tanáccsal is ellássalak, melyeket Gábiellel, a közös egyeztetés során

fogalmaztunk meg, és amelyek a halandói életed kisebb jelentőségű szakaszaival hozhatók kapcsolatba. Javasoljuk tehát továbbá:

² 1. Azt, hogy a halandói földi életed eszményképének követésében szentelj némi figyelmet néhány, az embertársaid számára gyakorlati értékkel bíró és közvetlenül is hasznosítható dolog megtételének és példaszzerű megmutatásának is.

³ ¶ 2. A családi kapcsolatokat illetően részesítsd előnyben a családi élet elfogadott szabályait, ahogy azokkal az alászállásod korában és nemzedékében találkozol. A családi és közösségi életedet annak a népnek a szokásai szerint éld, akiknek körében a megjelenésedet tervezted.

⁴ ¶ 3. A társadalmi rendhez fűződő kapcsolataidban azt javasoljuk, hogy az erőfeszítéseidet főként a szellemi megújításra és az értelmi felszabadításra korlátozd. Kerülj minden érdemi kapcsolatot a korabeli gazdasági rendszerrel és politikai törekvésekkel. Közelebbről is szenteld magad az eszményi vallásos élet megélésének az Urantián.

⁵ ¶ 4. Semmilyen körülmények között és még a legkisebb mértékben se avatkozz bele az urantiai emberfajta megszokott és rendes fejlődésmenetű evolúciójába. Ám e tiltást nem szabad úgy értelmezned, hogy vissza kellene fognod magad, amikor arra törekszel, hogy az Urantián az *igenlő jellegű vallási erkölcsstannak* egy tartós és fejlettebb rendszerét hagyd magad után. Megítéltetést végző Fiúként bizonyos kiváltságokat kaptál, melyekkel a világ népei *szellemi és vallási* helyzetének javulását segítheted.

⁶ ¶ 5. Amennyiben helyesnek látod, azonosulhatsz meglévő vallási és szellemi mozgalmakkal, melyek az Urantián léteznek, azonban minden lehetséges mértékben törekedj arra, hogy elkerüld bármiféle szervezett tiszteletfajta, bármiféle megszilárdított vallás, illetőleg a halandó lények bármiféle elkülönült erkölcsstani csoportosulásának hivatalos megalapítását. Az életed és tanításaid minden vallás és minden nép közös örökségévé legyen.

⁷ ¶ 6. Abból a célból, hogy ne értelmetlenül járulj hozzá a későbbi urantiai vallásos hiedelmek lélektelen rendszereihez, illetőleg másfajta, nem-fejlődőképes vallási összetartásokhoz, javasoljuk azt is, hogy: Ne hagyj magad után írásokat a bolygón. Tartózkodj az időtálló anyagokra való mindenféle írástól; utasítsd a társaidat, hogy ne készítsenek a húsvér testbeli valódról képeket vagy más képmásokat. Gondoskodj arról, hogy semmiféle magvában bálványjellegű dolgot ne hagyj a bolygón az elindulásod idején.

⁸ ¶ 7. Bár a bolygó szokványos és átlagos társas életét fogod élni, lévén a férfi nembe tartozó átlagos egyed leszel, valószínűleg nem fogsz házassági kapcsolatot létesíteni, mely kapcsolat teljes mértékben tiszteletre méltó

volna és összhangban is lenne az alászállással; de emlékeztetnem kell téged, hogy a Szonarington egyik megtestesülési rendelkezése tiltja, hogy a paradicsomi eredetű alászálló Fiú bármely bolygón is emberi utódot hagyjon maga után.

⁹ ¶ 8. Az előtted álló alászállás minden más részletét illetően a bent lakozó Igazító vezetésére, az emberi vezetőül működő, mindig jelenlévő isteni szellem tanítására, és az öröklött képességen alapuló, gyarapodó emberi elme értelem-ítéletére bízunk téged. A teremtmény és Teremtő sajátosságainak efféle társulása képessé tesz téged arra, hogy értünk éld az ember tökéletes életét a bolygói szférákon, nem szükségképpen tökéleteset bármely adott ember számára bármely adott nemzedékben bármely adott világon (még kevésbé az Urantián), de egészen és a legfelsőbb szinten teljeset, ahogy azt a kiterjedt világegyetemed jóval tökéletesebbé lett és tökéletesebbé váló világain értékeli.

¹⁰ És most, Atyád és Atyám, aki mindig megtartott bennünket minden múltbeli működésünkben, vezéreljen és tartson meg és legyen veled attól a pillanattól fogva, hogy elhagysz minket és feladod a személyiséged tudatát, végig azon az úton, amelyen fokozatosan felismered az emberi alakban megtestesült isteni azonosságodat, és azután végig az alászállási tapasztalásodon az Urantián, amíg meg nem szabadulsz a húsvér testből és fel nem emelkedsz az Atyánk hatalmi jobbára. Amikor viszontlátlak a Szalvingtonon, visszatérésedkor úgy köszöntünk majd, mint a magad alkotta, magad szolgálta és általad teljesen megértett világegyetem legfelsőbb és korlátlan fejedelmét.

¹¹ A helyedben most én uralkodom. Az egész Nebadon felett ügyvezető fejedelemként gyakorlom a hatalmat azon átmeneti időszakban, amíg te a hetedik és halandói alászálláson vagy az Urantián. És terád pedig, Gábrriel, rád bízom a majdani Ember Fiát, amíg végül hatalmában és dicsőségben vissza nem tér hozzám úgy, mint az Ember Fia és az Isten Fia. És ezzel, Gábrriel, én vagyok a fejedelem mindaddig, amíg Mihály ilyen formán vissza nem tér.”

* * *

¹² És közvetlenül ekkor, az egész összesereglett Szalvington jelenlétében, Mihály eltűnt a köreinkből, és nem is láttuk őt a megszokott helyén addig, amíg vissza nem tért a világegyetem legfelsőbb és személyes uraként azt követően, hogy befejezte az alászállási létpályáját az Urantián.

4. A MEGTESTESÜLÉS — A KETTŐ EGGYÉ TÉTELE

¹ És így Mihály bizonyos méltatlan gyermekeit, akik megvádolták a Teremtő-atyjukat azzal, hogy önzőn törekszik az uralkodásra és a magukévá tették a gyanút, hogy a Teremtő Fiú önkényesen és zsarnokian tartatik meg a hatalomban az engedelmes teremtmények megtévesztett világegyetemének esztelen hűsége folytán, őket tehát mindörökre elhallgattatja és zavarba hozza és kiábrándítja az az önzetlen szolgálatban eltöltendő élet, melyet az Isten Fia az Ember Fiaként most megkezdett — mindvégig alávetve magát „a paradicsomi Atya akaratának”.

² ¶ De félreértés ne essék; Krisztus Mihály, noha valóban kettős eredetű lény volt, nem volt kettős személyiség. Ő nem az *emberrel* társult Isten, hanem inkább az emberben *megtestesült* Isten volt. És ő mindig is az az egyesített lény volt. Az egyetlen fejlődési tényező az ilyen felfoghatatlan viszonyban az volt, hogy (az emberi elme révén) fejlődési-öntudatos módon felismerte és megértette az Isten és ember voltának e tényét.

³ Krisztus Mihály nem fokozatosan vált Istenné. Isten nem Jézus földi életének valamely meghatározó pillanatában vált emberré. Jézus Isten és ember volt — mindig, sőt mindörökké. És ez az Isten és ez az ember egykor és ma is *egy*, pontosan úgy, ahogy a három lény paradicsomi Háromsága is a valóságban *egy* Istenség.

⁴ Soha ne hagyjátok figyelmen kívül azt a tényét, hogy a Mihály-féle alászállás legfelsőbb szellemi célja az volt, hogy kitesztelje az *Istenről szóló kinyilatkoztatást*.

⁵ ¶ Az urantiai halandóknak különféle fogalmaik vannak a csodás dolgokról, de előttünk, akik a helyi világegyetem létpolgáiraiként élünk, kevés csoda van, és ezek közül is messze a legrejtélyesebbek a paradicsomi Fiak megtestesülési alászállásai. Egy isteni Fiúnak a világotokban és a világotokon láthatólag természetes folyamatokon keresztül való megjelenését mi csodának tartjuk — a világegyetemi törvények felfogóképességünket meghaladó működésének. A názáreti Jézus csodás személyiség volt.

⁶ Véges-végig e rendkívüli tapasztalásban az Atya Isten a maga döntése szerint úgy jelentette meg magát, ahogy mindig is teszi — *a szokásos módon* — az isteni cselekvés általános, természetes és biztos módján.